

LIVSRUM

DEN SOCIALE SCENE

Folkemødet 2018

LIVSRUM

DEN SOCIALE SCENE

Folkemødet 2018

LIVSRUM

DEN SOCIALE SCENE

Folkemødet 2018

Livsrum

Livsrum er rum til liv. Livsrum er forholdet mellem de rum, vi bygger, de sociale rum der opstår mellem mennesker og de rum kulturen skaber. Livsrum er, når noget fylder liv i rum. Som vi gør det, når vi samles i Allinge for at mødes og tale sammen. For at lade vores syn på verden møde andres. For at blive klogere sammen. Folkemødet er i sig selv et særligt rum, og vi grundlagde Den Sociale Scene i 2017 for netop at hylde det særlige rum, der opstår i Allinge under Folkemødet.

Det rum, Folkemødet er, skabes naturligvis af formålet med mødet; at tale sammen og mødes. Men det rum, Folkemødet er, skabes også af det særlige sted, Allinge og Bornholm er. Den specifikke fysiske ramme, dens arkitektur og landskab og kultur og mennesker betyder noget, og er med til at forme det rum, der opstår.

Vi startede Den Sociale Scene, fordi Folkemøde ånden – det store forsamlingshus – er fantastisk. Vi startede også Den Sociale Scene som modvægt til, at der nu er mange små parceller, hvide villatelte, hvor folk taler med dem de plejer, om det de plejer. Med hæren af hvide parceller er det gået Folkemødet som så mange danske byer – det fælles rum bliver mere og mere privat. Det vil vi gerne trække væk fra.

Sidste år lancerede vi derfor scenen med temaet Rum|Lighed. Et tema der satte social inklusion og de byggede rammer omkring et demokratisk rum til debat.

I år er temaet for scenen Livsrum. Det har vi valgt, fordi vi gerne vil sætte fokus på de fysiske og sociale rum, der understøtter det gode liv. De rum, som gør det muligt at indgå i fællesskabet – det sociale og det demokratiske, selvom de ikke nødvendigvis er fælles.

I denne publikation har vi samlet 13 bud på, hvad Livsrum er, kan og bør være. Et for hvert af partnerne og partnerskaberne på scenen. De peger på, at livsrum både kan være intime og helt åbne. Både fælles og private. Det er de rum, der gør det muligt for os at fungere, at indgå i fællesskaber, at få adgang til velfærd, at blive set og hørt af andre. Nogle af os mener, der er brug for nye og forbedrede rum for at understøtte det gode livsrum. Andre, at det er de historiske og mindre programmerede rum, der skaber plads til udfoldelse. For andre igen, er det slet ikke det fysiske rum, der er afgørende, men måden vi mødes i det på. Hvordan vi taler til hinanden og hvordan vi skaber og giver plads.

Fælles for os alle er, at vi tror på, at livsrum kun er noget, vi kan skabe i fællesskab. Det er de rum, vi giver til hinanden. Derfor er det også vigtigt at diskutere i fællesskab, om vi gør det godt nok. Om vi kan skabe større, bedre og flere livsrum. Om vi kan give flere adgang til fællesskabet.

Med temaet Livsrum sætter Den Sociale Scene på Folkemødet 2018 således forholdet mellem det gode liv, det byggede miljø, kulturen og det sociale til debat. I publikationen kan du møde os alle og få en forsmag på årets program. Hvert bud er desuden akkompagneret af et lille stykke prosa skrevet af forfatter Victor Boy Lindholm. Her prøver vi selv i praksis at skabe et anderledes rum, for at vi kan møde hinanden på ny. Herigennem er det vores håb, at publikationen i sig selv kan give anledning til en pause, en refleksion, en mulighed for at vi imellem os og dig kan skabe et lille Livsrum selv.

God læselyst!

DEN SOCIALE SCENE

RUM LIGHED
DEN SOCIALE SCENE

Om Scenen

Den Sociale Scene er en selvstændig scene på folkemødet, som drives af en bred partnerkreds af aktører på tværs af branche- og organisationstyper. På Den Sociale Scene på Folkemødet mødes vi for at belyse emnefeltet, der spænder på tværs af det byggede, kulturen og det sociale. Det er et fælles telt, men også et telt der er rummeligt og har lidt højere til loftet. Et sted hvor vi i fællesskab adresserer de problematikker i hverdagen og i det professionelle Danmark, der vedrører det sociale. Initiativet til scenen blev taget i 2017 af Smith Innovation i samarbejde med Folkemødet. Scenens partnere varierer fra år til år.

Den Sociale Scenes husforfatter: Victor Boy Lindholm

Alle 23 debatter og arrangementer på scenen indledes med litteratur; tekster forfattet af Victor Boy Lindholm til dette års folkemøde og læst op af selvsamme forfatter, der vil være fast inventar i dette års telt.

Med en husforfatter, der med helt egne litterære tekster indleder alle vores debatter, håber vi, at vi med kunsten skaber et lille refleksionsrum, en eftertænksomhed, en undren, måske en skæv eller ny vinkel. Så vi gennem litteraturen ser, at tingene altid kan se lidt anderledes ud. At der er synsvinkler og måder at gå til emnet på, vi ikke havde set komme, og at vi på den måde bliver inspirerede og åbne til at gå i dialog på en ny måde.

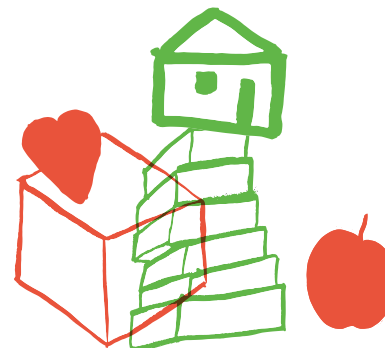
Vi vil også gerne vise, at vi kan få frugtbare diskussioner, hvis vi tør blande kortene. At kunsten er relevant, når vi diskuterer samfundsmæssige forhold – og omvendt. Alt for ofte holder vi os indenfor vores vante former. Det vil vi gerne gøre op med. Og med vores husforfatter binder vi alle vores debatter sammen, så vi netop er sammen om scenen og dens emner – og ikke står i hver vores silo.

Læserbreve fra et tilfældigt udvalg af muligt eksisterende mennesker er den samlede titel på Victors tekster, der alle tager udgangspunkt i de konkrete debatters emner og de findes her i denne bog sammen med de debatter og emner, som Victors tekster har taget udgangspunkt i. Læs dem her eller kom forbi scenen og oplev dem live som optakt til hver debat.

Victor Boy Lindholm (f. 1991) er digter, essayist og oversætter. Han har udgivet en række digtsamlinger efter sin debut i 2014 og har bidraget til et hav af tidsskrifter. Senest har han udgivet digtsamlingen RESORT (2017) og oversat den amerikanske digter Claudia Rankine (2018) til dansk. Til daglig er han medlem af redaktionen hos magasinet ATLAS og skriver for Dagbladet Information.

Vi er Den Sociale Scene på Folkemødet 2018:

Folkemødet, KADK Institut for Bygningskunst og Teknologi, INSP, Rose & Rose, Folkebevægelsen mod Ensomhed, Hjem til Alle, Smith Innovation, Danmarks Biblioteker, KADK – Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, Statens Byggeforskningsinstitut, Historiske Huse, Landsforeningen for Byggnings- og Landskabskultur, KADK Institut for Bygningskunst og kultur, KAB, Bo- og rehabiliteringstilbud Skovænget samt AAU Center for Dialog og Organisation.

Institut for Bygningskunst og Teknologi

KADK

Det Kongelige Danske
Kunstakademis Skoler for
Arkitektur, Design og
Konservering

Mellemlider

Victor Boy Lindholm

Jeg sidder i et stort og rent kontorlandskab. Hver dag bliver der gjort rent af nogle mennesker, som jeg aldrig møder. Fra en etage midt mellem topledelsen og firmaets bund skuer jeg udover en havn, hvor der række på række ligger bygninger med præcist samme arkitektur og med mennesker fra præcis det samme sociale lag. Når jeg skal skille mig af med noget, smider jeg det bare på gulvet, når jeg vil længere op i hierarkiet, skiller jeg mig bare af med nogle venner. Det er nemt nok. Jeg skal altid videre, fremad i evig stræben efter en udefinerbar lykke med rod i min egen succes. På kontoret starter jeg hver dag med at sætte mig ned – selvfølgelig – og iføre mig mine lydtætte høretelefoner. Sådan sidder jeg hele dagen og udfører mit arbejde på en hurtig internetforbindelse, der aldrig er langsom, aldrig hopper af. Jeg arbejder længe og effektivt. Jeg når meget i løbet af en dag, og som mellemlider i en mellemstor virksomhed er det vigtigt, at mine medarbejdere har det på samme måde. Vi går hjem, når jeg går hjem. Det er vores fællesskab. Det må man forstå. Ellers er det ud.

Arkitektur, teknologi og samfund

Institut for Bygningskunst og Teknologi, KADK

Arkitektur kaldes ofte en bunden kunstart, fordi den ikke frit kan formes efter én kunstners ide, men er bundet til funktion og tyngdelov. Arkitektur skal virke for de, der bruger den, og skal kunne holde til at stå ude om natten. På Institut for Bygningskunst og Teknologi ser vi denne bundenhed som en styrke og som en kilde til kunstnerisk inspiration. Vi bygger for at støtte og skærme det levede liv. For at give mennesker tryghed, ly og hjemhørighed. Så snart vi tager et værktøj i hånden; tegner, murer, hamrer og støber, for at skabe livsrum, for at bygge, sker det i et møde mellem arkitektonisk ide, teknologi og samfund. Vores tilgang til temaet livsrum er derfor at betragte det byggede miljø som rum for liv og åbne en samtale op om, hvordan vi i samspillet mellem arkitektur, teknologi og kultur kan skabe gode rum for mennesker.

Institut for Bygningskunst og Teknologi arbejder med arkitektur i samspil med teknologi og samfund. Vores bidrag til den Sociale Scene er først og fremmest at koordinere partnerskabet bag scenen. Det gør vi, fordi det er i mødet mellem de mange partners perspektiver, at temaet livsrum for alvor bliver frugtbart. På Institut for Bygningskunst og Teknologi samarbejder vi med andre vidensinstitutioner, private virksomheder, myndigheder og foreninger i både undervisning og forskning. Det gør vi, fordi vi tror på, at det styrker udkommet – og den tilgang har vi også til Folkemødet. Ud over at koordinere scenen arrangerer vi en række rammesættende begivenheder, der er med til at folde temaet livsrum ud.

Institut for Bygningskunst og Teknologi, er ét af seks institutter på Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering. Institut for Bygningskunst og Teknologi uddanner arkitekter, der har en bred viden om teknologiens muligheder og begrænsninger – til små og store projekter. Arkitekter, som kan bruge

digitale værktøjer og udvikle bæredygtige løsninger – og som vil kunne bidrage til nutidens og fremtidens udfordringer på lokalt og globalt plan – for eksempel i forhold til billige boliger, cirkulært byggeri, klimatilpasning og energiforbrug.

INSP

Officiel åbning af Den Sociale Scene

Torsdag d. 14. juni 14.00 - 15.00

Hvad er livsrum? Og hvordan skabes det? Med årets tema sætter Den Sociale Scene forholdet mellem sundhed, det byggede, kulturen og det sociale til debat. Vær med til at skyde årets program i gang og hør hvad livsrum er for kultur- og fritidsborgmester i Københavns Kommune Niko Grünfeld.

Tid til eftertanke

Torsdag d.14. juni kl. 18.00 - 19.00

Den Sociale Scenes Huskunstner, forfatter Victor Boy Lindholm, Formand for Danske Ark, Katja Vilttoft og Regionsrådsmedlem Peter Westermann reflekterer over temaet livsrum sammen med de fremmødte. Natalie Mossin modererer.

Syng dagen i gang med Mogens Lykketoft og Den Sociale Scene

Fredag d. 15. juni 08.30 - 09.00

Hør Mogens Lykketoft fortælle, hvordan FN's 17 verdensmål kan hjælpe os med at tage vare på hinanden og kloden og hvad der skal til for at realisere dem, inden vi synger dagen i gang med 'Kringsatt av fiender'.

Syng dagen i gang med den Bornholmske 'nationalsang'

Lørdag d. 16. juni 09.30 - 10.00

Bliv klogere på det bornholmske livsrum når øbo og tidligere gymnasielærer Ivar Lærkesen forklarer om den bornholmske nationalsangs indhold og oprindelse og den lokale troubadour Bjarne Kure synger for.

Refleksion og tak for i år på Den Sociale Scene!

Lørdag d. 16. juni 17.30 - 19.00

Partnerkredsen siger tak for i år og gør status over temaet livsrum.

Amazons samleband

Victor Boy Lindholm

Hvad nu hvis velfærd var en livsglad størrelse, der tog udgangspunkt i mødet mellem mennesker og steder? Hvad nu, hvis det ikke var? Hvad nu, hvis den nuværende proces fortsætter? Hvad nu, hvis det her er alt, hvad vi får – hvis det vi gennemlever lige nu, er et højdepunkt – hvis vi lever i en guldalder, og alt hvad der er tilbage at opleve, er en afvikling? Jeg føler mig afslappet ved at sige det, det er velfærdens tryghed, der strømmer igennem mit nervesystem. Jeg er ikke ligeglad, det gider jeg nærmest ikke længere, jeg vil jo gerne være med, jeg ville jo gerne forestille mig, at jeg kunne ændre noget. Jeg vil gerne vågne en morgen under en intimerende blå himmel med en krop, der er i stand til at forestille sig et fællesskab, hvor handling og engagement er en mulighed. Jeg vil gerne vågne en morgen med en krop, der tror på, at der er livsrum for alle, at lokale fællesskaber betyder noget, at det måske kunne gøre noget for arbejderen ved Amazons samleband, der må pisse i flasker, fordi tid ikke længere er en arbitrær og relativ størrelse for et urmenneske i en jungle, men et helt konkret begreb, som måles og deles i nogle atomsmåelementer og bruges til at styre og ødelægge en social – og sundhedsmedarbejders mulighed for at skabe livsglad velfærd i en stat, der på alle måder burde have mulighed for at skabe et samfund, hvor håb og idealisme ikke er noget, som jeg griner af under en livetransmission på mit flowtv, inden jeg selv skal på arbejde, hvor jeg møder helt præcist på klokkeslættet.

Lokale livsrum og fællesskaber

INSP

Vi er optaget af, hvilke muligheder vi har for at være sammen, og måden vi er sammen på som mennesker i byen, boligområdet og lokalsamfundet. Hvor er det, vi mødes, hvem mødes vi med, om hvad og hvordan?

Vi ser et samfund, der ikke udnytter alle sine ressourcer og potentialer, heller ikke de menneskelige. Ved lokalt at organisere os anderledes opstår mulighed for, nedefra og op, at udvikle et mere bæredygtigt samfund.

Livsrum handler for os om at skabe rammer for nye møder, der kan åbne nye muligheder for alle. I livsrummet kan det levede liv udfolde sig i al sin mangfoldighed, uforudsigelighed og kompleksitet. Som supplement, og i kontrast til, det mere styrede, formålsbestemte, målorienterede, målgruppespecifikke og lineært tænkte, der gerne vil de sikre udfald og derfor må reducere mængden af mulige udfald ved at afgrænse og adskille.

Livsrum samler det og de ellers adskilte. Byen og boligområdet kan danne nye scener, hvor vi har mulighed for at mødes på tværs. Steder, rum og værtskab kan invitere flere ind i fællesskabet. Kunsten og kulturen kan være katalysator for, at der sker nyt i mødet mellem en mangfoldighed af mennesker. Livsrum er attraktive steder, der samler og har forandringskraft.

Vi tror på, at det er værd – og nødvendigt – at investere i lokale fællesskaber og livskvalitet for at forandre og kunne bevare en samfunds- og velfærdsmodel, der er under pres.

INSP er et mødested, mulighedsrum og levende bymiljø i Roskilde. Ideen er at skabe et rum, der ikke på forhånd udelukker nogen eller noget. Det nye sociale rum inviterer til at være sammen og til at skabe selv sammen; det er, hvad mennesker i fællesskab gør det til og det forandrer sig efter behov. Grundtanken er at organisere det uorganiserede som en femte aktør i lokalsamfundet, der skaber nye forbindelser mellem borgere, forenings- og kulturliv, uddannelser, virksomheder og kommune for at fremme bæredygtig by- og lokalsamfundsudvikling. INSP drives som socialøkonomisk vidensvirksomhed, der omsætter fra pionerpraksis til modeller, metoder og løsninger, som kan inspirere og kvalificere forandring og udvikling i andre lokalsamfund, offentlige og private organisationer. Helsingør Kommune er en partner og vores partnerskab handler om at udvikle 'fællesskab som metode'.

Livsrum og lokale fællesskaber – er de en ny vej frem? Torsdag d. 14. juni 15.00 - 16.30

Hvad nu hvis fremtidens velfærd var en livsglad størrelse, der tog udgangspunkt i mødet mellem mennesker og steder, der samler; i livsrum og lokalt fællesskab for alle? Helsingør Kommune og INSP er værter for en udforskende samtale om by, kultur, fællesskab, sundhed, trivsel og velfærd med blandt andet Lokale- og Anlægsfonden, Roskilde Festival, Roskilde Universitet, Rødovre Kommune og Center for Offentlig Innovation: Kan vi skabe nye muligheder for at være sammen, og skal der måske mere "Roskilde Festival" i måden, vi er sammen på? Hvordan påvirker fællesskaber vores sundhed og trivsel? Vil det være en god samfundsinvestering at gå den vej, og på hvilke andre velfærdsområder kunne lokale fællesskaber også nyttiggøres? Hvem skal arbejde sammen for at lave turnaround til en ny form for velfærd? Hvordan baner vi vejen for radikal forandring – og hvad nu hvis vi kunne starte helt forfra?

En effektiv ordentlighed

Victor Boy Lindholm

Jeg vil altid gerne starte med et jeg. Et jeg, der rejser sig fra graven, og går tilbage igennem livet. Et jeg, der passes og plejes på et plejehjem uden midler, et jeg, der kigger uforløst og utilfreds tilbage på et arbejdsliv, hvor lønnen var lille og anerkendelsen fraværende. Et jeg, der rejser sig fra graven og går tilbage igennem sit eget liv. Et jeg, der står i stuen og kigger på sin midaldrende krop, der spiser bastognekiks og klinker skeen mod det skårede porcelæn i sofaen, hvor stilheden er massiv, og hvor hun venter på, at sproget vender tilbage til ham, hvor hun venter år ud og år ind på, at han vender tilbage til hende. Hun rejser sig fra graven og går igennem sit liv. Hun står kold og lykkelig til en fest med ham tæt mod sin krop. Hun holder fast i ham, og hun slipper ham aldrig igen. Det er hendes første fejl, at hun tror på, at han vil holde fast i hende.

Hun rejser sig fra graven og kigger på sin unge krop, der ikke ved, at han vil forsvinde ind i en ny folkesjæl. En effektiv ordentlighed, der vil drive befolkningen frem med et talsystem, så logisk og rationelt, at det er hans skyld, at hun ender sine dage på et plejehjem beskidt og uvasket, oplejet og omsorgsforladt. Det ved det døde jeg, der kigger på den unge krop, der kigger så forelsket ind i øjnene på et menneske, der endnu ikke er blevet fremtiden, der lidt endnu tror på, at der findes et rum, hvor rationaliteten ikke kan strække sig ind i.

Relancering af folkesjælen

Rose & Rose

Har den danske folkesjæl mistet værdier som respekt, fællesskab, gæstfrihed og ansvar? Har vi glemt at værne om folkesjælen – og hinanden, i et stresset og ekskluderende samfund?

Sammenhængskraften og vores omgangsformer er ikke kun udfordret af fænomener som multi-kulturalisme, migration og globalisering, men også af intern social polarisering, fremmedangst og selvcentrering.

Danske kulturelle fænomener som TV-serier, hygge og design er succesfulde og efterspurgte eksportvarer i disse år. De afspejler en folkesjæl, der værner om værdier som lighed, tillid og rummelighed. Som dansker mærker mange dog, at disse værdier er truede.

Kan vi styrke sammenhængskraften og sundheden i samfundet ved at blive mere opmærksomme på folkesjælen? Findes folkesjælen i uddannelsessystemet, på Christiansborg, i storbyen og i lokalsamfundet – og hvordan har den det? Skal folkesjælen på skoleskemaet, skal vi ændre vores adfærd i hverdagen, mindes om at hilse på hinanden og sige lidt mere “vi” end “jeg” – eller noget helt tredje?

Folkesjælen har dybe rødder i den danske samfundshistorie og bliver ofte taget som gidsel i kulturelle og politiske kampe. Derfor er den måske også en anelse støvet, forkrampet og svær at tale om og bør netop derfor tages frem i lyset. Til Folkemødet på Bornholm 2018 tager vi temperaturen på folkesjælen og relancerer den i fællesskab.

Hør forfatterne Victor B. Lindholm og Adda Djørups inspirerende oplæg, byd ind på folkesjælens udfordringer og muligheder anno 2018 og oplev en faciliteret designproces, der munder ud i en relancering af folkesjælen.

Rose & Rose er et designpartnerskab, der tror på, at designproces og -metode kan være med til at skabe forandring og højne fokus på hverdagens problemer og udfordringer. Når vi som designere arbejder sammen med andre designere, fagligheder – og som her også medborgere, så ønsker vi, at se på udfordringerne i nye vinkler og få hjælp til idéer til nye løsningsmodeller. Vi mener seriøst, at folkesjælen trænger til at blive støvet af og håber inderligt, at et redesign og en relancering kan være nyttig og givende.

Til formålet har vi inviteret et par samarbejdspartnere, der er specialister i social design og bæredygtige løsninger:

Chora Connection, VIA Design og Sustain Daily

Relancering af folkesjælen – Designworkshop om samfund og fællesskab anno 2018 Torsdag d. 14. juni kl. 16.30 - 18.00

Kan vi styrke sammenhængskraften og sundheden i samfundet ved at blive mere opmærksomme på folkesjælen – og hinanden? Skal folkesjælen på skoleskemaet, skal vi ændre vores adfærd i hverdagen, mindes om at hilse på hinanden eller noget helt tredje?

Hør forfatterne Victor B. Lindholm og Adda Djørups inspirerende oplæg, byd ind på folkesjælens udfordringer og muligheder anno 2018 og oplev en faciliteret designproces, der munder ud i en relancering af folkesjælen.

MODERATOR: Sune Kjems, partner Via Design

ØVRIGE:

Adda Djørup, forfatter

Jonathan Ries, folketingskandidat Alternativet

Ida Vesterdal, partner Via Design

Asbjørn Riis-Søndergaard, head of communication Chora Connection

Emma Slebsager, klimaaktivist og medstifter af Sustain Daily

Mick Rose, partner Rose & Rose Design

Lene Sørensen Rose, partner Rose & Rose Design

Meditation

Fredag d. 15. juni kl. 8.00 - 8.30

Faciliteret af Karen Blincoe (direktør, Chora Connection)

Folkebevægelsen mod Ensomhed

Midt inde i lyset

Victor Boy Lindholm

Jeg ved ikke, om jeg er blevet sindssyg, men jeg har gået mod et lys, så stærkt og blændende, at jeg er fuldstændig sikker på, at jeg er død. Det er ikke, fordi det skal blive et tema, men jeg er ret sikker på, at jeg er død. Det er svært at afgøre, fordi jeg stadig er alene. I 20 år har jeg levet på klubværelser med en luft så tropisk og indelukket, at der på min krop voksede en svamp, der igennem en lang periode blev min eneste relation. Derfor må I vel kunne forstå, at jeg er lidt i tvivl, mens jeg går og ligesom træder igennem det her ekstremt skarpe lys. Hvor går grænsen for mig selv og lyset? Jeg står midt inde i det, jeg står midt inde i lyset, jeg står midt inde i det, der godt kunne være en fremtid eller i hvert fald en forskydning af tiden. Lyset omgiver min krop, og lyset bliver min krop, og jeg ved, hvad der sker med mig. Jeg er blevet digitaliseret. Jeg er igang med menneskets sidste skridt, jeg er igang med menneskets sidste stadie. Jeg bliver en kugle af lys, jeg bliver det blå lys i dit soveværelse, inden søvnen rammer din krop, jeg bliver den tryghedsskabende vægt i din lomme, der forsikrer dig om, at du er forankret i verden, at du har forbindelse til alt, hvad der er derude. Jeg trækkes ind i lyset og ned i skærmen. Min krop former sig efter smart-phonens stramme linjer, og tilbage ligger jeg på et bord i en tom lejlighed, og håber virkelig på, at nogen finder mig, så jeg kan være til en eller anden form for nytte.

Livsrum, rummelighed og plads til alle i et fællesskab

Folkebevægelsen mod Ensomhed

Livsrum handler om at skabe plads til meningsfulde liv. Livsrum er at skabe rum for forskellighed og for mangfoldigt levede liv. Livsrum er at give plads til alle i fællesskabet. Det handler om vores hverdag og om, hvordan vi møder og ser de mennesker, der krydser vores vej. I familien, i skolen, på vejen eller i opgangen, på arbejdspladsen eller i foreningslivet.

Vi er ikke ens, når det gælder vores behov for relationer til andre mennesker, men for os alle gælder, at vores behov kan blive til ensomhed, hvis det ikke bliver opfyldt. Og ensomhed kan helt frarøve os troen på, at andre mennesker vil os det godt. Ensomheden kan isolere os og blive selvforstærkende. Livsrum handler om det modsatte – om at tilføre hinandens liv mening ved at være noget for hinanden. Så ræk ud og bryd med ensomheden ved at give plads til andre i dit liv.

Ensomheden har ingen alder, har mange ansigter og utallige årsager. Som regel skyldes det flere ting, hvis ensomheden får lov at bide sig fast. Mange børn og unge føler sig udenfor og savner en fortrolig til at vende svære ting med, og følelsen af ensomhed forstærkes, når omgivelserne forventer det perfekte fx på de sociale medier. Ensomhed kan også opstå, hvis man oplever, ikke at kunne finde sig til rette i et moderne og hektisk arbejdsliv med alle dets krav.

Folkebevægelsen mod Ensomhed ønsker med to debatter at diskutere nogle af de mange årsager, der kan være til ensomhed. Ensomhed er en følelse, som vi kan ændre på. Den kan forebygges og bekæmpes. Kom og hør lidt om hvordan!

I **Folkebevægelsen mod Ensomhed** arbejder vi for, at ingen i Danmark skal rammes af alvorlig ensomhed. For når ensomheden bider sig fast og bliver langvarig, kan den få alvorlige psykiske og fysiske konsekvenser. Vi tror på, at der skal en tværgående og langsigtet indsats til, hvor mange og forskellige aktører samarbejder om at trække i den samme retning. Derfor er over 80 skoler, foreninger, NGO'er, virksomheder og kommuner gået sammen om at bekæmpe ensomhed. Der skal både genereres ny viden om, hvad der forebygger og bekæmper ensomhed, og udvikles nye virkningsfulde indsatser. Samtidig skal vi tale om ensomhed og sætte det på dagsordenen, så alle i Danmark tør fortælle, når de føler sig ensomme.

Online ensomhed – debat om digital dannelse

Fredag d. 15. juni 10:30 - 11:15

Hvordan påvirkes vores relationer og mangel på samme af de forskellige digitale redskaber, som vi anvender i vores hverdag? Kom og hør Imran Rashid, læge og forfatter af bogen "Sluk – kunsten at overleve i en digital verden", Maria Bergmann Nielsen formand i Ventilen Danmark og Girltalk.dk. De deler viden om, hvordan vi kan hjælpe folk, som føler sig tabt i den digitale verden.

Ensom blandt andre – den personlige uafhængigheds pris

Lørdag d. 16. juni 13.30 - 14.15

Hvorfor er der meget ensomhed, også for dem midt i livet?

Mød Christian Ørsted der med sin bog "Livsfarlig ledelse" har sat fokus på en forandring i ledelseskultur og opfordrer til bæredygtig ledelse og Karen Lumholt der mener, vi har for meget fokus på den personlige uafhængig. Kan og skal vi lave et skift i kulturen for at styrke relationerne til hinanden?

Gamle økonomer

Victor Boy Lindholm

En tør og knitrede morgen i starten af sommeren. Jeg vågner i en verden, der skulle forestille at være mit hjem. Jeg vågner tømt og knust, og solen er godt på vej igennem min krop. Jeg startede i en verden, hvor jeg rent faktisk havde en mulighed, hvor jeg rent faktisk gjorde, hvad jeg kunne for at passe ind, og jeg vil jo ikke ligge ansvaret fra mig, men som jeg voksede til og ind i min krop mistede jeg grebet og kontrollen. Det er muligt, at jeg kunne have gjort ting anderledes, men jeg vil påstå, at det ikke er min skyld, at mine forældre træf nogle økonomisk set elendige beslutninger, at der sad nogle mænd i et land langt væk og undergravede den globale økonomi lige præcis på det tidspunkt, hvor jeg blev voksen. Det er ikke, fordi jeg vil sige, at jeg er et produkt af historien, men økonomien gik i mine gener, og derfor kan jeg ikke længere slippe fri. Fattigdommen og hjemløsheden er blevet en del af mig, og en måde hvorpå andre mennesker definerer mig. På en normal dag driver jeg gennem byen. Hvis det er koldt, forsøger jeg at slide endnu en gammel relation op, er det varmt, findes jeg ude i byen, som et godt humør. Det er ikke nemt. Ingen sagde, at det skulle være nemt, og jeg er stadig ovenpå, men jeg kan mærke en vrede, der ligesom pulser igennem næverne, når jeg hører, at nye økonomer i gamle økonomers stillinger igen er igang med at sende os ud i katastroferne. Så mister jeg troen på, at der er en vej ud.

Alle har brug for et hjem

Hjem til alle

2300 unge mellem 18-30 år har ikke et hjem. De er hjemløse eller står på kanten af hjemløshed som sofasurfere. De kan i årevis cirkulere mellem midlertidige løsninger hos venner og bekendte, ind til de på et tidspunkt har slidt netværket op. Så overnatter de en nat i en opgang måske og efter et stykke tid, sover de på gaden eller på et herberg.

Hjemløshed bekæmpes ved at skaffe tag over hovedet. Men det handler også om livsrum. Om at have et sted, hvor man kan lukke sin dør og selv bestemme, hvem der kommer ind. Om at have et sted, hvor man kan invitere andre ind. Et sted hvorfra ens verden går. Det er en udbredt forestilling at hjemløshed er selvvalgt. Spørger man en hjemløs, vil man vide, at alle ønsker et sted at bo.

I disse år stiger antallet af især unge, der ikke har et sted, der er deres. De står midt i overgangen fra børn til voksne og mangler det allermost basale: En tryk ramme at skabe sig et liv ud fra.

Som danskere møder vi hjemløsheden, når vi passerer den gamle slidte mand med poserne på bænken, eller ser en gruppe fulde mennesker på torvet: De råber højt, de har hunde, og måske tigger de om penge fra forbipasserende.

Det er arketyper på hjemløshed, som den genfindes i film og litteratur, og det er den, vi tænker på, når vi over middagsbordet diskuterer, om man skal give tiggere penge, og om det er i orden, at der ligger en på varmeristen foran Brugsen.

De unge hjemløse kæmper med en række af de samme udfordringer som de ældre hjemløse. Men de adskiller sig på flere måder fra det klassiske billede af hjemløshed – både i deres baggrund, deres selvpfattelse og deres livsperspektiver.

De unge hjemløse drømmer om det samme som andre unge, om uddannelse, kærester, job og en fremtid. Men fornemmelsen af at være udenfor samfundet forstærkes for hver måned, de tilbringer i hjemløshed. Andelen af unge, der oplever psykiske problemer og misbrug, stiger, jo længere tid der går. De unge fortæller at livet går i stå, når de havner i hjemløshed. Det er svært at holde fast i uddannelse eller job fra en lånt seng eller et herberg. Men de gør oftest alt, hvad de kan for at ligne almindelige unge.

At stoppe hjemløshed blandt unge handler om 3 vigtige elementer: Om at sikre boliger, der er til at betale. At sikre tilstrækkelig social støtte til de sårbare unge, så de kan lære at bo. Og adgang til fællesskaber, der kan bakke udsatte unge op, og hvor det er meningsfuldt at deltage.

I **Hjem til Alle** **alliancen** har vi et ambitiøst mål om at ingen unge skal opleve hjemløshed. Et mål om at vi kan udrydde hjemløshed blandt unge. Vi er derfor gået sammen på tværs af boligsektor, myndigheder, NGO'er, fonde og virksomheder for at sikre, at Danmark er et land, hvor alle har et hjem.

Alle har brug for et hjem. Fredag d. 15. juni 11.30 - 12.15

De unge skal ikke bare have tag over hovedet. De skal have et hjem. Det lyder simpelt, men ofte er vejen dertil svær. Manglende støtte fra familie og venner, stram økonomi, psykiske lidelser og misbrug er nogle af de udfordringer, de unge kæmper med.

De unge peger selv på, at systemet som skal hjælpe dem, kan være svært at navigere i – og nogle gange endda spænde ben for, at de unge kan komme godt videre i livet. Hvordan indretter vi et system, der matcher de unges behov og præmisser? Mød hjemløse unge og tidligere hjemløse unge, fagfolk og politikere, som alle giver deres bud på, hvad der skal til for at få hjemløse unge ud af hjemløshed. Alle har brug for et hjem.

Jeg gør det alene

Victor Boy Lindholm

Jeg har et ritual, når jeg har tømt min postkasse. Jeg sætter mig ved mit skrivebord og åbner alle brevene med min brevåbner. Breve er måske så meget sagt, da de efterhånden kun består af annoncer forklædt som post – altså marketing forklædt som nærhed. Jeg ligger alle brevene op i en række. Der er sjældent tale om mere end seks, syv, otte breve, men derfor kan ritualet sagtens tage lidt tid. Derefter gennemgår jeg brevene én efter én med en overstregningstusch for sætninger og udtryk, som jeg selv vil betegne som bullshit eller tom snak. Med et moderne udtryk ville andre end lige mig nok sige buzz words. Meget af min dag går med det her. Det skaber mening i mit liv at følge med i sprogets gradvise forvandling til effektiviserings og konkurrencens sprog – den gradvise forvandling af et sprog, der giver individet ansvar for sin egen realisering. Jeg gør det alene, og det har jeg gjort hele mit liv. Jeg har altid været modstander af en alt for voldsom selvcentrering, men jeg må også indrømme, at jeg ikke fungerer i fællesskaber, at jeg er blevet alt for gammel til at indgå i en relation til andre mennesker. Nogle siger, at fællesskaber er godt. Ubetinget. Måske. Jeg glædes ved mit eget lille ritual.

Livs- og udviklingsrum

Smith Innovation

Livsrum handler om at give plads til forskellighed. Og dermed også til de stemmer og mennesker, som ikke af sig selv råber højt og fylder. Livsrum handler om steder. Men det handler også om de ting, vi gør, og den måde vi taler og organiserer os på. Derfor er vi i Smith optaget af de tanker og dialoger, som ethvert byggeri og rum hviler på. Et socialt fundament, der er mindst lige så vigtigt som den fysiske hjørnesteen. Derfor kræver rum med plads til forskellighed også udviklingsrum med plads til forskellighed!

Ligesom der er personer, der af økonomiske og sociale grunde kan have svært ved at udfolde sig i vores byer og bygninger, er der faglighed og perspektiver, der ikke rigtigt kommer til orde, når byggeriets professionelle aktører tegner, regner og bygger vores by. Byggeriet har en lang og stolt tradition med mange formelle og uformelle "optagelseskrav". Det er svært at få slutbrugerne i al deres forskellighed med, før, under og efter vi bygger. Det er svært at indarbejde hensyn til drift og totaløkonomi i projekteringen. Det er en udfordring at give plads til andre professionelle parter, der måske ved mindre om bygningsreglementet, men mere om ny teknologi og adfærd. Vi har et bygningsreglement, men ikke noget "brugsreglement". Vi har 5 års mangelgennemgang af bygningen, men ikke af adfærden.

Behovet for at give rum til forskellighed er universelt. Og bliver samtidig ekstra vigtigt, når vi skal løse de store samfundspuslespil med mange aktører og fagligheder i spil. Sundhed er for eksempel en problemstilling, som ikke kan løses alene gennem sund kost og motion eller rettidige konsultationer hos lægen eller af velfungerende hospitaler. Opgaven er at få det hele til at spille sammen. Det gælder også det spørgsmål, vi i Smith har valgt at sætte fokus på til Folkemødet 2018: Hvilke nye fællesskaber kan der opstå i og omkring vores boliger, når vi runder de 50 og børnene er flyttet hjemmefra?

Er der en diskussion, der kræver plads til forskellighed, må det være den, der handler om, hvordan vi i fællesskab skaber fællesskaber.

I **Smith Innovation** brænder vi for at realisere visionen om en mere bæredygtig, effektiv og værdiskabende byggebranche. Vi tror på, at byggeriet har brug for et langsigtet og strategisk udviklingsfokus, hvor mulighederne og ikke begrænsningerne er i centrum. Derfor består Smith af fagligheder, der kombinerer både det tekniske og humane, så vi kan sikre de rette vilkår for innovation – hele vejen fra idé til ibrugtaget løsning.

Er boligfællesskaber fremtidens boform for seniorer? Fredag d. 15. juni 12.15 - 13.00

Er du villig til at dele din græsslåmaskine til gengæld for adgang til en større have? Eller hvad med dit køkken? I disse år sætter både private og almene bygherrer på seniorboligfællesskaber. En anderledes type bolig for 50+ segmentet, der ønsker en større grad af fællesskab og fælles faciliteter end i traditionelle boliger. Men hvor fælles har vi egentlig lyst til at være, når det kommer til stykket? Og er boligfællesskabet løsningen på den stigende ensomhed blandt ældre? Hør hvorfor Realdania, PensionDanmark og KAB mener, at boligfællesskaber er fremtidens boligform for seniorer og giv dit eget bud på, hvad et seniorboligfællesskab skal kunne for at være en attraktiv boform for dig.

En bygning på Amager

Victor Boy Lindholm

Der findes rent faktisk en historie om en kulturinstitution, der voksede op ad asfalten. En institution, der skød op igennem en ellers nyanlagt parkeringsplads i et boligkvarter på Amager. Pludselig stod det der, og pludselig vandrede folk ud og ind ad de elektroniske døre. Noget interessant ved denne kulturinstitution, som ingen endnu havde defineret, var, at personalet ikke virkede overrasket over at sidde der ved hæve/sænkebordene. De havde siddet der altid, og den summende lyd af deres borde, der gik op og ned, var som skabt til rummets lave loft. Jeg gik ind, og alt var som det plejede at være. Til højre lå borgerservice og til venstre biblioteket. I midten sad nogle højlydte drenge og spillede på computerne. Ingen synes at undre sig over institutionens ret mærkværdige opståen, selvom boligområdet aldrig havde set noget lignende. Gratis adgang til litteraturen, gratis adgang til diverse fritidsaktiviteter og kompetent rådgivning fra kompetent og venligt personale. I flere uger lå det der, som et håb, som en slags vision, men en eftermiddag åbnede dørene sig ikke igen. Udefra kunne man betragte igennem de store og nypudsede glastruder, hvordan et samfund blev bygget op. Bygningen havde en stor kantine, der på en uforklarlig facon blev forsynet fra et ikkelokaliserbart forråd. Folk havde det bedre inde i kulturinstitutionen end ude. Børnene blev undervist, men ikke forstyrret og de voksne indgik i et fællesskab, hvor de sammen løftede hinanden op. Sådan gik der endnu to uger før bygningen styrtede sammen med beboerne indeni. Dem, der på en eller anden måde må have bygget det, havde brugt billige materialer, og da Amager er gammel havbund blev fundamentet hurtigt opløst af fugt. Havet tog bygningen og håbet tilbage.

Livsrum for fællesskab, forundring og forandring

Danmarks Biblioteker

Biblioteket er et både fysisk og digitalt rum, der fremmer oplysning, uddannelse og kulturel aktivitet med tilbud til mennesker i alle livets faser. Det har været bibliotekets opgave alle dage, men løsningen er ikke den samme i dag, som den var for bare ti år siden. Dertil bevæger samfundet sig for hurtigt, og biblioteket bevæger sig med.

Det hyperkomplekse samfund rummer nye samfundsudfordringer. Løsningerne er flyttet ud af rådhusene i erkendelse af, at ikke alle problemer kan løses af eksisterende velfærdsinstitutioner. Denne type udfordringer kaldes på moderne dansk 'wicked problems' eller mere mundret: Komplekse problemer.

På landets biblioteker undersøger man allerede i dag, hvordan kultur kan bruges som et middel til at knække komplekse problemer. Man afsøger mulighederne for, at folkebiblioteket gennem samskabelse kan fungere som lokal 'velfærds-løser', fx i forhold til psykisk sygdom, stress, ensomhed og integration.

Biblioteket har en kompetence- og ressourc værktøjskasse med læring, kultur, fællesskab og demokrati, der kan kobles til og udvide andre fagområders løsningsmodeller. En spændende ny rolle, som med fordel kan udvikles, men som også fortjener en diskussion om fordele og ulemper.

På årets folkemøde zoomer Danmarks Biblioteker ind på to komplekse problemer, og vi stiller spørgsmålene: Kan kulturen noget særligt i forhold til fællesskaber og ensomhed, og kan kulturinstitutionerne gøre en forskel i socialt udsatte boligområder?

Danmarks Biblioteker består af Danmarks Biblioteksforening, Bibliotekarforbundet, Bibliotekschefforeningen, Centralbibliotekerne og Tænk tanken Fremtidens Biblioteker.

KADK
Det Kongelige Danske
Kunstakademis Skoler for
Arkitektur, Design og
Konservering

Et talkshow om ensomhed og fællesskaber

Fredag d. 15. juni 13:30 - 14:15

Ensomhed er en samfundsudfordring, hvor der ikke findes en simpel løsning. I 2016 tog fire folkebiblioteker udfordringen op og udviklede metoder med udgangspunkt i bibliotekernes kulturelle kerne og faglighed til at skabe fællesskaber for ensomme ældre.

I talkshowet kan du blandt andre høre Kirsten, bibliotekar i Slagelse, fortælle om sin erfaring med at skabe ældrefællesskaber, og du kan møde Gerda på 82 og høre hende fortælle om, hvad hun har fået ud af at deltage i bibliotekets ældrefællesskab. På den baggrund inviterer vi til et talkshow, hvor vi breder perspektivet ud og ser på ensomhed fra andre vinkler og i dialog med andre kulturinstitutioner.

Kulturpolitik i ghettoen

Fredag d. 15. juni 14:15 - 15:00

Regeringen lancerede i marts 2018 et 'ghettoudspil', der "en gang for alle skal gøre op med parallelsamfund". Udspillet indeholder 22 initiativer, men ingen af dem er kulturpolitiske på trods af, at parallelsamfund defineres som et kulturelt problem. Udfordringerne i landets udsatte boligområder kan ikke alene løses ved at rive gamle boliger ned og uddele dobbeltstraffe, men kræver en flerstrengt indsats, hvor nogle af løsningerne stadig er ukendte. Måske kan kulturinstitutionerne gøre en reel og forebyggende forskel?

Hvem er bedre til at svare på det spørgsmål?
Vi giver tre stemmer fra virkeligheden ordet.

En grim kalender

Victor Boy Lindholm

Jeg har levet meget af mit liv foran et kamera, så jeg forstår ikke helt den her besættelse af privatlivet. Jeg blev opdaget som barn, og blev trukket med ind i en voldsom spiral af linser og voksne mennesker, der absolut ville mig det bedste, men som havde svært ved at administrere deres eget liv. Da jeg var spæd fik en fotograf en genial idé. Jeg skulle ikklædes forskellige grøntsagslignende kostumer og derefter medvirke i en kalender, der blev så kolossal en succes, at den blev solgt i 18 millioner eksemplarer. Derfor forstår jeg ikke diskussionen af privatliv. Jeg har været en grim kalender hele mit liv. Jeg bor i noget man sagtens kunne kalde en glasboks. Lige ned til havnen bor jeg i noget, brutalistisk byggeri, som folk sjovt nok tror, er en ny byggestil, og inde i min boks af beton og glas er jeg fuldstændig lykkelig, fordi jeg har opløst adskillelsen mellem, hvem jeg er og hvem alle andre er. Ved at opløse det private har jeg heller aldrig haft brug for at lave en skelnen mellem, hvem jeg er og hvem jeg viser andre, at jeg er. Jeg er gennemsigtig og ærlig. Jeg er sandheden.

Er privatliv yesterday?

KADK, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering

Vi lever i en tid, hvor sociale medier, øget overvågning og bygninger i glas rykker fundamentalt ved vores oplevelse af, hvornår noget er privat og hvornår det er til offentlig skue. Kan vi stadig lukke vores dør og være private? Grænsen mellem det private og det offentlige er kort sagt blevet mere flydende. Hvilken betydning har disse store forandringer for vores fysiske og psykiske velbefindende?

Med temaet: kan man være privat i 2018? ønsker Kunstakademiets Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (KADK) at sætte fokus på, om eller hvordan der er plads til det private i de moderne livsrum i dag. Hvad er forholdet mellem det offentlige og det private i forhold til vores fysiske og digitale rum? Og er det private overhovedet vigtigt? Vil vi ikke hellere dele vores liv med andre? Eller er de manglende grænser mellem det private og det offentlige med til at gøre os forjagede – eller ligefrem syge?

På KADK er vi stærkt optaget af, hvordan arkitektur kan bidrage til rum, der imødekommer menneskers aktuelle behov. Vi forsker og uddanner vores kandidater til at skabe nye rammer og løsninger til de mange forskellige funktioner, der er behov for i ethvert samfund.

Vi mener naturligvis, at arkitekturen kan gøre en forskel og bidrage til at øge livskvalitet, fysisk sundhed og interaktion mellem mennesker. Og dermed bliver arkitektur også en central forudsætning for et mere bæredygtigt samfund. På KADK satser vi derfor massivt på FN's 17 verdensmål og arbejder målrettet med, hvordan målene kan realiseres i praksis.

Vi glæder os til debatten, hvor der er mulighed for at blande sig og stille spørgsmål til et af nutidens aktuelle spørgsmål, nemlig, hvor er der plads til privatliv i dag?

KADK er en uddannelses- og forskningsinstitution inden for arkitektur, design og konservering. Vi uddanner kandidater og udvikler ny viden, der skaber bud på samfundsrelevante løsninger, sikrer kulturarven og stimulerer nye kreative vækstpotentialer.

Kan man være privat i 2018?
Fredag d. 15. juni 15.00 - 16.00

Meget moderne nybyggeri hylder det transparente: Gennemsigtighed med store vinduer og glasfacader, som gør det moderne menneske synlig for omverdenen. Samtidig er de sociale medier blevet en naturlig del af vores dagligdag, hvor vi også er til skue for alle. Sådan har det ikke altid været.

Vær med når Kunstakademiets Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (KADK) inviterer til debat på Folkemødets scene 'Den Sociale Scene' og sætter skarpt fokus på: Er privatliv yesterday? Vi ser på muligheder og udfordringer i et samfund, hvor grænserne mellem det private og offentlige er blevet mere flydende. Er det godt for vores sundhed? Hvor er der plads til privatliv i dag? Hvilken betydning har det private rum for det moderne menneske? Hvor er du selv privat?

Fanget på en stol

Victor Boy Lindholm

Folkeskolen blev den fortælling, der rummer begyndelsen på alle mine traumer. Det startede så blidt og så smukt. En hysterisk sol, min krop med tasken på ryggen. På billeder ligner jeg en lille snegl, tasken så stor, at jeg selv kunne være i den. Senere ønskede jeg mig netop dette – at kunne krybe ned i tasken blandt de beskyttende bøger og forsvinde fra deres blik. Tidligt i mit liv var jeg noget andet, noget uforklarligt, noget jeg ikke selv kunne etablere. Det lykkedes meget hurtigt, fra jeg startede på skolen. Fanget på en stol, låst inde af de fire vægge var jeg dén, der ikke formåede at rette ind. I starten var jeg sjov – et kuriøst objekt for de andre, som tiltrak sig en del opmærksomhed, men med tiden slog det over i regulær aggression. Det blev et sammenhold for de andre at drive mig ud i vanvid, ud i vold, ud i et hvidt og blitzende raseri. Hvis bare jeg havde fået lidt luft, var jeg nok ikke endt her.

Livsrum: Sundhed og livskvalitet i det byggede miljø

SBI, Statens Byggeforskningsinstitut

Begrebet livsrum kan ses i rigtig mange af de områder, som Statens Byggeforskningsinstitut (SBI) har beskæftiget sig med gennem de tres år, instituttet har eksisteret: boliger, byområder, fællesskaber, skoler, institutioner – hvordan bygges sikre og sunde miljøer for alle?

SBI har fastholdt det særlige fokus på betydningen af det byggede miljø, og ønsker at kvalificere både den politiske debat og den eksisterende byggepraksis ved at fokusere på de fysiske rammers betydning; som med- og modspiller for sociale og sundhedsmæssige forhold, som rammer for liv, som livsrum.

Vi stiller skarpt på to områder, der rammer nogle sårbare grupper, som vi synes, skal have særlig opmærksomhed til Folkemødet 2018.

Ensomhed ses hos alle aldersgrupper, og har været på agendaen de senere år med særlig fokus på forebyggelse. Vi har valgt at sætte fokus på en gruppe af ældre, der måske falder i mellem grupperne af de ressourcestærke ældre og de plejekrævende ældre, nemlig dem der møder ensomhed i overgangen til pensionsalderen. Kan man forebygge ensomhed eller minimere den, gennem den måde man bygger? Findes der "sociale mursten", der ville være særligt relevante at trække på for denne gruppe?

Det andet emne til debat er folkeskolen, hvor der kan opstå udfordringer, når de fysiske rammer og dagens krav om inklusion ikke spiller sammen. Mange skoler er fra en tid med andre politiske og pædagogiske dagsordener, der ikke møder de behov, der karakteriserer skolen i dag. Flere skoler står for at skulle renoveres de kommende år. Hvordan sikrer vi, at de mange renoveringstiltag også resulterer i løsninger, der kan understøtte folkeskolen anno 2018? Findes der løsninger, der på den ene side støtter det pædagogiske arbejde og på den anden side kan spille sammen med de mange skolebørns forskellige behov?

På den sociale scene er **Statens Byggeforskningsinstitut** repræsenteret af forskningsgrupperne for **Universelt Design** og **Proces og Innovation**.

De usynlige ældre – kan man bygge sig ud af ensomhed? Fredag d. 15. juni 16.30 - 17.30

Debatten sætter ensomheden blandt gruppen af ældre, der falder mellem de plejekrævende ældre og de ressourcestærke ældre, på dagsordenen. Hør bla. Realdania, PFA, Ældresagen/ Folkebevægelsen for ensomhed og KAB diskutere, hvordan vi bedst bygger for at minimere ensomhed blandt denne voksende gruppe af ældre.

Rummets betydning for inklusion i Folkeskolen Lørdag d. 16. juni 12.00 - 13.00

Med udgangspunkt i den aktuelle renoveringsindsats på folkeskoleområdet sættes skolens fysiske rammer til debat: Hvordan kan den rumlige udformning bedst muligt understøtte både det pædagogiske arbejde og børnenes trivsel, når børnenes behov er forskellige? Og hvordan håndterer man den store diversitet i bygningstypologier? Hør med når bla. Danske Handikaporganisationer, Lærerforeningen, Læringsstier og det strategiske partnerskab TRUST stiller skarpt på udfordringerne og mulighederne i arbejdet med at skabe de fysiske rammer for den inkluderende folkeskole.

Historiske huse

Institut for Bygningskunst og Kultur KADK

Det Kongelige Danske
Kunstakademis Skoler for
Arkitektur, Design og
Konservering

Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur

Tiden kræver handling

Victor Boy Lindholm

Jeg er jo ikke så flad en fremskridtsidiot, at jeg ikke føler undergangsstemningen, som et hvert andet ordentligt individ, men jeg glemmer næsten det hele, når jeg går igennem byen, og ser de gamle slagterhuse på Vesterbro, og ved at de snart forsvinder. Det varmer inde i min sjæls inderste og helt ud i mit muskeljuice forsynede kød, at her, her vil der snart stå nye og funkende lejligheder af glas og stål. Jeg synes ikke, at det er så svært at forstå, at der skal noget nyt til. Tiden kræver handling og folket kræver nye boliger, og hvem skal give dem det, hvis vi bare reparerer på disse elendige skure, når der nu kunne skyde nye lejligheder op, som kan finansiere alle de glæder, som folk tager for givet. Velfærd kræver investeringer, og investeringer kræver nye og friske byggegrunde, som jeg kan sælge til frie og rige borgere. Hvis det stod til mig, så rev vi hele lortet ned, og glemte alt om følelseskultur og erindringstruktur. Hvis vi nu rev centrum af København ned, og byggede nye og rationelt indrettede boliger, ville vi hurtigt have løst hjemløseproblemet, stigende huslejer og ja – nu går jeg hele vejen, hvis vi bebyggede Amager fællede og indrømmede, at det jo bare er lidt hævet havbund, så ville vi snart få plads til alle.

Livsrum og bygningskultur

Historiske huse, Institut for Bygningskunst, KADK og Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur

“Vi former vores bygninger – derefter former de os”. De berømte ord stammer fra Winston Churchill, der i 1943 ønskede at parlamentets udbombede Underhus blev genopbygget i sin rektangulære form med modstående bænkærækker i stedet for i hestesko-form, som var en mere almindelig variant for europæiske parlamenter på det tidspunkt. Han mente, at rummet havde været med til at forme den gode intense debat og det levende to-parti system, som han anskuede som essensen af det britiske demokrati.

Men citatet er blevet berømt, fordi det rummer en dybere sandhed om vekselvirkningen mellem vores fysiske omgivelser og vores sind og velvære. De historiske bygninger er et håndgribeligt resultat af menneskets skiftende åndsliv og i modsætning til andre kunstformer, er de svære at komme uden om. Vi kan ikke fravælge den strøm af fortidigt åndsliv, der strømmer ud fra bygningerne, selv om vi selvfølgelig ikke alle sammen er lige modtagelige. Og vi mærker i større eller mindre grad de intentioner, der ligger nedfældet i både håndværk, materialer og formgivning af fortidens huse. I disse huse forhandles hele tiden et livsrum, der spændes ud mellem fortidens intentioner og nutidens levede liv og behov.

Umiddelbart passer mange af de historiske bygninger dårligt ind i en samtid, hvor vi vil designe og optimere vores omgivelser til det, vi lige nu mener, er nyttigt for samfund og individ i forhold til økonomi, forbrug, arbejde og komfort. De er skæve og irregulære, kostbare at vedligeholde og opvarme og ofte uden elevator og moderne bekvemmeligheder. Og alligevel ser vi stædige protester, hvis man ønsker at nedrive et bevaringsværdigt hus og utallige forsøg på at overbevise politikere og beslutningstagere om, at disse bygninger netop passer ind i det moderne samfund – at de skaber turisme, tilflytning, identitet. At de er uundværlige livsrum, der måske netop lever og virker i kraft af, at de ikke er optimeret til samfundsnytte i snæver forstand.

Vi synes, der er brug for en diskussion, der indkredser og italesætter, de kvaliteter, der ligger i vores bygningskultur og ser på, hvordan vi kan sikre, at disse steder forbliver en levende del af vores samfund.

Historiske Huse er en medlemsforening for ejerne af de fredede og bevaringsværdige huse. Historiske Huse arbejder for bedre administrative, økonomiske og politiske forudsætninger for disse ejere.

Institut for Bygningskunst og Kultur, KADK, Kunstakademiets Arkitektskole, arbejder med arkitektur som et kulturelt fænomen med sociale, ideologiske, politiske, historiske og æstetiske aspekter.

Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur arbejder for bevaring og udvikling af de arkitektoniske og kulturhistorisk værdifulde bygninger, landskaber og bymiljøer i Danmark.

Livsrum og bygningskultur – 100 året for fredningsloven Fredag d. 15. juni 17.30 - 19.00

I år fylder bygningsfredningsloven 100 år og vi fejrer det med fødselsdagsfest og debat om vores historiske bygninger og kulturmiljøer. Hvad gør bygningskulturen ved vores krop og sind? Hvilken rolle spiller den for identitet og fællesskab? Og hvad er det for følelser, der er på spil, når der opstår protester mod nedrivning eller ombygning af vores kulturarv? Politikere og fagfolk vender disse spørgsmål, inden vi gør plads for særligt inviterede fest-talere med et nært forhold til 100-års fødselaren.

Livsrum

Victor Boy Lindholm

Historien om livsrummets begrænsning er historien om udviklingen af den moderne stat. Jeg kan dykke ned et tilfældigt sted i historien. Lad os tage middelalderen – lang tid inden oplysningstidens rationelle tanker, og for en gangs skyld antage, at historien er en fremadskridende proces, der er opdelt i klart afgrænsede blokke. De gale render rundt i gaderne, men de gale er ikke engang gale endnu. Det er et samfund, der endnu ikke har lært at disciplinere eller rubricere deres individer endnu, et samfund hvor livsrummet er kolossalt, men livsbetingelserne helt ekstremt komplicerede. Lidt fremme i tiden tror majoriteten af befolkningen, at det ville gøre dem lykkelige, hvis de bygger sanatorier, hospitaler og institutioner til dem i gaderne, der understreger, at alle mennesker ikke er ens. Man bygger og bygger og spærrer flere og flere inde bag tykke mure, man skaber et mere rent byrum uden lugte og liv. Man lukker moserne til og bygger boligblokke, man bygger blok på blok og skaber en by uden forstæder. Bare blokke i det uendelige. Man har fundet løsningen – spørgsmålet om livsrum er ikke relevant, fordi der nu ikke er noget mellemrum mellem bygningerne, der kan stå i modsætning til de uendelige mængder af boligblokke, der står og forfalder.

Livsrum med KAB

KAB ønsker at skabe rammer for et godt liv. Med det menes, at boligen er et centralt element i ethvert menneskes liv og en forudsætning for, at man trives. KAB's løfte er bedre boliger for alle. De boliger, vi opfører og administrerer, skal være for alle typer af mennesker, med alle typer af indkomster, på forskellige stadier i deres liv. KAB's værdier er ansvarlighed – gennemskuelig – fornyelse – dialog. De afspejler den måde, KAB ønsker at gennemføre mission, løfte og mål.

KAB er en kundeføjet virksomhed dannet i 1920 med det formål at løse manglen på boliger. I dag arbejder vi med boligudvikling i bred forstand. Vi bygger, udlejer og administrerer almene og kommunale boliger, og leverer ydelser indenfor energidrift og byggerådgivning. Vi løser også opgaver som byggeforretningsfører, både ved nybyggeri og renoveringer, og koordinerer boligsociale indsatser i dialog med kommuner. Med ca. 50.000 lejermål i hovedstadsregionen er vi Danmarks største administrationsorganisation.

For KAB er det naturligt at være en del af Den Sociale Scene – og årets tema livsrum er jo netop kernen i det meste af det, vi beskæftiger os med. Du kan møde os og høre mere:

Lørdag d. 16. juni 11.00 - 12.00

Sætter vi sammen med vores partner Hjem til alle fokus på unge hjemløse.

Hvordan skaffer vi boliger til alle – også de unge hjemløse? Skal der være plads til alle i byerne? Og hvad mister vi af livsrum, hvis der skal være plads til alle?

Skal der være plads til alle de unge, der gerne vil bo i byen – og på hvilke præmisser? Hvad mister vi, hvis vi skal bygge mere – og hvad får vi igen, hvis vi stiller tagetager, græseplænen i gården eller Amager Fælled til rådighed for mere byggeri? Er de unge bare forkælede – og bør de i stedet acceptere, at ikke alle kan "bo på Rådhuspladsen"? Hvad er egentlig "small living"? Hvad gør man i udlandet? Også andre grupper end de unge har udfordringer på boligmarkedet – kan vi på nogen måde "slå to fluer med ét smæk"?

Mød: Jens Elmelund, adm. direktør, KAB, Vibe Klarup, Direktør, Hjem til Alle, Stine Henckel Schultz, Forsker og arkitekt, KADK, unge hjemløse, unge studerende.

Lørdag d. 16. juni kl. 14.15 - 15.00

Spørger vi sammen med Bo- og rehabiliteringstilbud Skovvænget:

Er afinstitutionalisering på psykiatriområdet gået for vidt? Set fra Skovvængets side har udviklingen i de seneste 20 år, der har handlet om afinstitutionalisering, været en god udvikling. Den har givet borgerne mere autonomi og mulighed for at agere selvstændigt. Idealet om, at psykisk sårbare også kan bo i egen bolig, hænger sammen med målet for hospitalerne, i Distriktspsykiatrien og for de kommunale tilbud. Et mål, som er blevet mere fokuseret på rehabilitering og recovery. Når KAB og andre står med udfordringer omkring beboere, der har været psykiatrisk indlagt og evt. haft ophold på bosteder, sker dette ofte efter lange forløb, som skulle ruste dem til at mestre livet i egen bolig. Men ofte viser det sig i praksis, at det ikke er så nemt at mestre livet i egen bolig, og derfor kan det for naboer og ansatte i boligområderne ofte se ud som om, at afinstitutionaliseringen er ført for vidt! Men det handler måske om mangel på samarbejde eller prioritering?

Mød: Merete Amdisen, formand Social- og Sundhedsudvalget, Ishøj Kommune, Jens Elmelund, adm. direktør, KAB, Bo Christoffersen, Forstander, Skovvænget, repræsentant fra Bornholms Politi, repræsentant fra kommune og bruger/pårørende organisation.

En ny løsning

Victor Boy Lindholm

Jeg har en løsning på rigtig mange problemer. Der er tale om total afinstitutionisering. Der er ikke engang tale om en institution, men et geografisk sted, hvormed vi kan afhjælpe alle de problemer, som vi hver eneste dag debaterer i aviserne. Aviserne og journalister vil direkte blive arbejdsløse, og det vil blive en sand lise for os allesammen. Den stilhed, som vil opstå på den anden side af min totalløsning vil blive en bølge, der vil skylde igennem vores samfund. Jeg ser mig selv som filantrop, og med de rette tilladelser fra visse politikere med de rigtige kontakter, har jeg simpelthen tænkt mig at købe Bornholm. Det lyder måske vanvittigt, men efter utallige sager fra vrede naboer, synes jeg det må være på tide med en endelig løsning. Det er tid til at lave et nyt fællesskab for alle de mennesker, der skaber problemer for alle os andre. Der vil blive sørget for dem. Vi flyver dem ikke bare derud. En gruppe af professionelle vil stå til rådighed, men vil som sådan ikke have indflydelse på den enkeltes liv. Det er op til individet at skabe sit eget liv. Vi vil spare udgifterne til et psykiatrisk system, og vil kun skulle oprette et enkelt udslusningssystem, der skal gøre dem i stand til at klare livet på klippeøen. De resterende bornholmere vil blive forflyttet. De vil få muligheden for at vælge mellem fem forskellige byer eller at flytte til udlandet. Udover at løse problemerne i psykiatrien, vil min løsning samtidig afhjælpe problemerne med et område af Udkantsdanmark. De nye beboere kan jo eventuelt vælge at føre de stolte madtraditioner videre fra Bornholm. Det er op til dem selv, om de vil leve af Sol over Gudhjem.

Livsrum i samfundet

Skovvænget

Hvilke livsrum findes der i grunden på et bosted for psykisk sensitive? Det korte – og måske overraskende – svar på det spørgsmål er, at det er de samme livsrum, som hos andre borgere i samfundet. Borgere, der af den ene eller den anden grund bor på et bosted, har behov for og krav på de samme livsrum som alle andre af samfundets borgere. Og det er vigtigt at huske på, at selvom situationen nogle gange kan være problematisk og udsigtsløs på et bosted, har beboerne selvfølgelig tidligere i livet oplevet livsrum, de etablerer sig livsrum på bostedet og vil også senere i livet finde deres egne livsrum. Det er ofte en af personalets fornemmeste opgaver, at understøtte beboernes egen søgen efter livsrum.

Oplevelsen af at kunne etablere sit eget livsrum er imidlertid ofte afhængigt af omverdens syn på det liv, der leves på et bosted. Hvis man over en bred kam skal karakterisere samfundets syn på de borgere, der bor på bosteder, kan man måske sige, at de helst skal gemmes væk. De forekommer for det meste usynlige i samfundets diskussioner, og budskabet synes at være: "kan nogen ikke tage sig af dem – så vi ikke behøver". Det er som om borgere på bosteder ikke rigtig "regnes med".

Men hvis vi er enige om, at en af de vigtige forudsætninger for at kunne skabe sig sit eget livsrum, er at man bliver set og hørt, virker det kontraproduktivt, at samfundet tilsyneladende gerne vil isolere borgere på bosteder mest muligt.

Vi vil gerne – sammen med andre – diskutere ovenstående påstande.

Skovvænget er et bo- og rehabiliteringstilbud til voksne borgere med sindslidelser og psykisk sårbarhed. Skovvænget hører organisatorisk under Den Sociale Virksomhed, som er en del af Region Hovedstaden. Tilbuddet fungerer efter Servicelovens §107 – midlertidigt botilbud og

§ 108 – længerevarende botilbud og betragtes som et højt specialiseret tilbud.

Vi tilbyder borgeren et rehabiliterende samarbejde, som understøtter borgerens egne behov, ønsker og drømme. Målet for rehabiliteringsindsatsen er at støtte den enkelte borgers recovery-proces til at mestre sin egen tilværelse.

Skovvænget består af 30 selvstændige boliger på 39-52 m² – hver med egen indgang, bad, køkken og lille gårdhave. Boligerne betragtes som "egen bolig". Der er personale døgnet 24 timer, hvis beboeren har brug for hjælp.

Er bosteder en del af samfundets fællesskab?

Lørdag d. 16. juni 15.00 - 16.00

Beboere på bosteder har krav på et blive opfattet som en del af samfundet.

Gennem mange år har man i det psykosociale rehabiliteringsarbejde, der bl.a. foregår på landets bosteder, fokuseret på at nedbryde reservat-tænkningen til fordel for at understøtte borgernes forbindelser til det omgivende samfund. I den forbindelse har det været vigtigt, at gøre op med ideen om at de enkelte bosteder selv skal kunne tilbyde alle former for aktiviteter. Man har i stedet tilstræbt, at beboerne etablerer forbindelser til de aktiviteter, som allerede findes i det omgivende samfund – samt i øvrigt bevarer kontakten til pårørende og andre dele af det personlige netværk.

Vi vil gerne ved dette event lægge os i forlængelse af det øvrige program på Den Sociale Scene og drøfte i fællesskab, hvorledes centrale samfundsmæssige generelle temaer som fx social ensomhed, mental sundhed, hjemløshed, lighed i sundhed og fællesskab viser sig i det daglige arbejde på vores bosted.

Håbet om stilhed

Victor Boy Lindholm

Jeg er lige vågnet op efter endnu en vagt. Det er eftermiddag, og det er ikke unormalt for mig, at jeg sover til langt ud på eftermiddagen, men det er vigtigt for mig at understrege, at jeg er bartender og ikke alkoholiker. Det er min profession, der tvinger mig til at lytte til folks ret banale pladder, når de får mere end tre genstande. Aftenen bestod af mine typiske pligter, hvor jeg tørrer borde af og tæller flasker, jeg bestiller nye varer og serverer alkohol for de sædvanligvis fem første stamgæster, der igen vil snakke om deres ensomhed og hjemløshed. Det er det samme hver gang. De føler sig rodløse og uden forankring i en tilværelse, der er under stadig forandring i en by, som ærlig talt ikke har plads til dem længere. Jeg skal være stille. Min eneste opgave er at nikke, når de siger noget, som de gerne vil have bekræftet. Jeg hører meget sjældent efter, men efterhånden har jeg udviklet en meget fintfølelse fornemmelse for tonelejer, så jeg ikke engang behøver at kigge op for at forstå, at det er nu, der skal nikkes. Så nikker jeg, og de forsvinder ind i endnu en uendelig omgang ligegyldigheder, som er dybt generende for mit arbejde. Det jeg gerne vil sige er, at jeg gerne vil udbede mig fuldstændig ro på vegne af alle bartendere.

Livsrum og dialog

Center for Dialog og Organisation, AAU

Nogle livsrum kan vi give til hinanden. Ved at lytte til hinanden og give plads til at være os selv, samtidig med at der er kontakt i relationen, kan det nogle gange lykkes at skabe livsrum sammen med andre. Måske er livsrum et udtryk for det sted, hvor det meningsfulde kan opstå. Måske kan vi tænke om livsrum, som et udtryk for de livgivende oaser i tiden, hvor man står på grænsen mellem uklarhed og klarhed eller mellem at give slip på nogle forståelser således at andre kan få plads. Måske er det dér, hvor noget kan forandre sig – hvor der er rum til at finde sig selv.

Men dette peger også på, at livsrum har noget at gøre med mødet mellem mennesker. Og dermed bliver fx følgende spørgsmål vigtige; hvad sker der når to mennesker mødes, hvordan opfattes den andens henvendelse, hvilken kommunikation bliver udvekslet og hvilken type af dialog er ønskelig eller mulig mellem netop disse mennesker og i denne situation?

Dialoger og kommunikation er med andre ord, noget man kan studere, hvilket mennesker har gjort i årtusinder – fx retorikken som man studerede i antikken. Man kan undersøge dialoger og fx interessere sig for forskellen på dialoger i forskellige kontekster.

Forskning i og viden om dialogens betydning i kommunikation er afsættet for, at Center for Dialog og Organisation arrangerer en event ved dette års Folkemøde på Bornholm. Vi vil gerne indbyde til en fælles undersøgelse af dialogen, der finder sted i "eftersnakken". Vi vil gerne – sammen med gæster på Den Sociale Scene – se på de dialoger, der finder sted i baren – og nysgerrigt efterspørge, hvad de har med livsrum at gøre.

Center for Dialog og Organisation, Aalborg Universitet,

beskæftiger sig teoretisk og praktisk med professionelle samtaler og innovative processer i organisationer, f.eks. ledelseskommunikation, værdi- og undringsbaserede samtaler, læringsdialoger og kreative udviklingsprocesser, coaching og konflikthåndtering. Samtalen ses som indgang til teoretisk og analytisk forståelse af mellem menneskelige relationer og som et redskab til intervention og innovation i organisationer.

Der forskes f.eks. i, hvordan ny viden kan skabes og deles, og hvordan denne proces kan understøtte virksomhedens udvikling og behov for løbende fornyelse og vækst. Eller hvordan højere uddannelse og professionspraksisser kan udvikles gennem undrings- og legebaserede dannelsesforløb og andre kreative udviklingsprocesser som f.eks. material storytelling.

Hvad siger man i baren? Kom og vær med! Lørdag d. 16. juni 16:30 - 17:30

Hvorfor er bar-samtaler nogle gange så gode, at det er de samtaler, vi husker mange år efter?

Det er ofte i den uformelle eftersnak – når man har haft lidt tid til at tænke "over" noget, der er sket – at de spændende pointer dukker op. Nogle gange er det her, man "opdager", hvad man har hørt og hvad det eventuelt betyder på et personligt plan. Kom og vær med til den uformelle bar-samtale, hvor vi sammen undersøger, hvordan vi taler i baren. Hvad karakteriserer de samtaler, vi har sammen i baren? Hvad kan lade sig gøre i denne form for dialog? Hvorfor er den uformelle eftersnak ofte så intens? Hvad er grænserne for denne samtale? Kan vi lære noget i baren? Center for Dialog & Organisation på Aalborg Universitet introducerer til forskellige former for dialoger samt faciliterer barsamtaler på den Sociale Scene.

PROGRAM

PROGRAM

Den Sociale Scene Folkemødet 2018

	Torsdag d. 14. juni	Fredag d. 15. juni
8:00		8.00 - 8.30 Meditation
9:00		8.30 - 9.00 Syng dagen igang med Mogens Lykketoft og Den Sociale Scene
10:00		9.00 - 10.30 Pause
11:00		10.30 - 11.15 Online ensomhed - Debat om digital dannelse
12:00		11.30 - 12.15 Alle har brug for et hjem
13:00	12.00 - 13.00 Åbning af folkemødet Hovedscene	12.15 - 13.00 Er boligfællesskaber fremtidens boformer for seniorer?
14:00	14.00 - 15.00 Åbning af den Sociale Scene	13.00 - 13.30 Pause
15:00	15.00 - 16.30 Livsrum og lokale fællesskaber - er de en ny vej frem?	13.30 - 14.15 Et talkshow om ensomhed og fællesskaber
16:00		14.15 - 15.00 Kulturpolitik i ghettoen
17:00	16.30 - 18.00 Relancering af folkesjælen	15.00 - 16.00 Kan man være privat i 2018?
18:00	18.00 - 19.00 Tid til eftertanke	16.00 -16.30 Pause
19:00		16.30 - 17.30 De usynlige ældre - kan man bygge sig ud af ensomhed?
		17.30 - 19.00 Livsrum og bygningskultur - 100-året for fredningsloven

Lørdag d. 16. juni
9.30 - 10.00 Syng dagen i gang med den Bornholmske 'nationalsang'
10.00 - 10.30 Pause
10.30 - 11.00 Lancering: Hjem til dig
11.00 - 12.00 Hvordan skaffer vi boliger til alle - også de unge hjemløse?
12.00 - 13.00 Rummets betydning for inklusion i folkeskolen
13.00 - 13.30 Pause
13.30 - 14.15 Eksom blandt andre - Den personlige uafhængigheds pris
14.15 - 15.00 Er afinstitutionalisering i psykiatrien gået for vidt?
15.00 - 16.00 Er bosteder en del af samfundets fællesskab?
16.00 - 16.30 Pause
16.30 - 17.30 Hvad siger man i baren? Kom og vær med!
17.30 - 19.00 Tak for i år på Den Sociale Scene

Livsrums – Den Sociale Scene, Folkemødet 2018

Institut for Bygningskunst og Kultur,
KADK, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler
for Arkitektur, Design og Konservering
Philip de Langes Allé 10
1435 København K

Publikationen er udgivet i forbindelse med afvikling af Den Sociale Scene på Folkemødet 2018. Tekster om de forskellige partnere er udarbejdet af parterne selv.

Bogen er finansieret med bidrag fra Danmarks Biblioteker,
Hjem til Alle Alliancen og Bikubenfonden.

Forfatter:

Victor Boy Lindholm

Redaktion:

Freja Bach Kristensen, Redaktør og koordinator,
Institut for Bygningskunst og Teknologi, KADK, Det Kongelige Danske
Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering
Lene Sørensen Rose, Partner Rose&Rose, Visuel kommunikationsdesigner
Natalie Mossin, Institutleder, Institut for Bygningskunst og Teknologi, KADK, Det
Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering
Niels Offenbergs, festivalleder, Kbh Læser

Layout og illustrationer:

Lene Sørensen Rose, www.roseogrose.dk

Fotos:

Niels Offenbergs
Lene Sørensen Rose

Vi er Den Sociale Scene på Folkemødet 2018:

Folkemødet, KADK Institut for Bygningskunst og Teknologi, INSP, Rose & Rose,
Folkebevægelsen mod Ensomhed, Hjem til Alle, Smith Innovation, Danmarks
Biblioteker, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design
og Konservering, Statens Byggeforskningsinstitut, Historiske Huse, Lands-
foreningen for Bygnings- og Landskabskultur, KADK Institut for Bygningskunst
og kultur, KAB, Bo- og rehabiliteringstilbud Skovænget samt AAU Center for
Dialog og Organisation.

